

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra DEN GUD JEG BEDER TIL

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1885-1908. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-idm139725300415648/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

Naar Dagens sidste Fakkelblink
belyste Fjord og Vig,
tag kobberrøde Skyers Rand
jeg saa hans Kjorteflig.

Og dette milde, varme Pust,
jeg følte mod min Kind,
se det var Gudens Aandedrag,
og ikke Nattens Vind.

Og saa jeg fra den høje Bro
dybt i den dunkle Aa,
jeg saa hans Aasyns milde Træk
blandt Bundens Stene staa.

Og gik jeg i den tavse Skov
omkring i Maanens Skjær,
jeg følte i den mindste Ting,
at Guden var mig nær.

Hans Stemme lød i Bækkens Sang,
i Agerhønsens Kluk,
i Musens Pip paa Grøftekant,
i Andetrækkets Suk.

Og dette brede Himmelhvælv
saavel som mindste Dam,
den tavse Skov, det vide Hav,
alt er det fyldt af ham.

Hans Kirke spænder ud sit Telt
med Stjærner Himlen rundt;
den brede Jord er Nadverbord,
og Havet Døbefont.

Dybt bøjer jeg mit Knæ for ham
tæt ind ved Havets Bred
og be'r af alt mit unge Mod
her midt i Nattens Fred.